

ועל דא אנן עבדין חונשנָא, בקיומא על קיימין, בגין
דאיבון יומין, יומין עלאין איבון, וכן בכל זמנה
דעאל בר נש לאיבון יומין עלאין, בין בצלותא, בין
בשבחא, אצטראיך לקיימה על רגלי, ירfin וゴפה בחדא
תמן. ירfin וゴפה לךימה, פדכורה דקיימה בחיליה,
ולא בנוקבא דארחה לא מיתב. ועוד בגין שבחה דעלמא
עלאה.

ובגין דאייה רוזא דרכורא, נשים פטורות מחשבנה
דא, ולא מתחייבן למימני בר דקורין,
לאתקשרא כל חד פדקא יאות. כגוננא דא, (שמות בג)
יראה כל זכורה, דקורין, ולא נשין. בגין דרוזא דברית
בדכורה איהו, ולא בנוקבא, בגין דקיימה רוזא לעילא,
נשין לא מתחייבן.

ורוזא אוליפנא הכא, בכל שבעת יומין, מאلين יומין
עלאין, בטלא קדושא יומא חד (ומחתה חד) דאלין
תתאי, והאי תחתה אקרי שבוע, דatakdash בשבעה
יומין עלאין. וכן בכל שבעה ושבעה מאיבון חמישין
יומין, עד ולא עד בכלל, וכד אשתחוו ארבעין ותשע
יומין עלאין, אשתחוו לתתא שבע יומין, דatkasho
בזה וכל חד אקרי שבוע, דעאל באיבון שבע. ועל דא
כתיב, (ויקרא בג) שבע שבתות תמימות תהינה. בגין

דָּאִינּוֹן נוֹקְבִין, נַקְטָה קָרָא לִישְׁנָא דְנוֹקְבִין.
 וְכֵד אֲתַקְדָּשׁוּ בָּהָג, וּבִתְא, מַתְתָּקְנָא לְאֲתַחְבָּרָא אַתְתָא
 בְּבָעָלָה, כְּדֵין אֲקָרֵי חָג שְׁבֻעוֹת, מַאִינּוֹן נוֹקְבִי
 דְשָׁאָרוּ עַלְיִיהוּ אִינּוֹן יוֹמִין עַלְאַיִן, דְאֲתַקְדָּשׁוּ בָּהָג. וּבְגַיִן
 כֵּךְ כְּתִיב בְּשֻׁבּוּעָתֵיכֶם, אִינּוֹן דְלָכוֹן, וְלֹא כְּתִיב
 בְּשֻׁבּוּעָת, בְּגַיִן דְהַכִּי נִמְיָה מַתְקָדְשִׁין יִשְׂרָאֵל לְתַתְתָא
 עַמְהָוָן.

וְעַל דָא כֵד מַטּוֹן לְתַשָּׁע וְאַרְבָּעִין יוֹמִין, הַהוּא יוֹמָא
 עַלְאָה דְעַלְיִיהוּ, דְאֵיהָ יוֹמָא דְחַמְשִׁין, דְשַׁלִיט עַל
 תַשָּׁעָה וְאַרְבָּעִין יוֹמִין, רֹזָא דְכַלְלָא דְאָרְיִיתָא, בְתַשָּׁעָה
 וְאַרְבָּעִין אֲנָפִין, וּכְדֵין הַהוּא יוֹמָא עַלְאָה, יוֹמָא
 דְחַמְשִׁין, בְאַתְעָרוֹתָא דְלַתְתָא, אֲפִיק אָרְיִיתָא כְלָלָא
 בְתַשָּׁעָה וְאַרְבָּעִין אֲנָפִין.

רַבִי אַלְעֹזֶר פָתֵח וְאָמַר, (תהלים פ) גַם צְפֹר מִצָּאָה בַּיּוֹתֶר
 וְדָרֹרֶר קָנוּ לָהּ אֲשֶׁר שְׁתָה אֲפִרְוחִיה אֶת מִזְבְּחוֹתִיךְ
 וְגַוּ. גַם צְפֹר מִצָּאָה בַּיּוֹתֶר, אַלְיִין צְפְרִי שְׁמִיא, דְמַבְהָוָן
 שְׁוִיִּין מְדוּרִיהוֹן לְבָר, וְמַבְהָוָן שְׁוִיִּין מְדוּרִיהוֹן בְּבִתְא,
 בְגּוֹן דָרֹר, דְאֵיהָ עַוְפָא דְשַׁוִי דִירִיה בְבִתְא דְכָל בָר
 נְשָׁ, וְלֹא דְחִיל. אַמְאִי. בְגַיִן דְכָלָא קְרָאָן לֵיהֶ דָרֹר. מַאי
 דָרֹר. חִירֶג, בְמַה דָאת אָמַר, (ויקרא ט) וְקָרָאתֶם דָרֹר,
 וְתַرְגִּימֶוּ חִירֶג. וְלֹא אֵיהָ צְפֹר דָרֹר. דְהָא מִיּוֹמָא דְעַבְדִּיד

קָפָא בְּבִיתָא אֲפִיךְ בְּנִין, מִדּוֹרִיה בְּבִיתָא חַמְשֵׁין יוֹמִין, וְלֹבֶתֶר מִתְפֶּרֶשׁן אַלְיִין מַאֲלִין, וְדָא הַוָּא עֻופָּא דָאָקָרִי דָּרוֹר: חִירָן.

תָּא חַווִּי מָה בְּתִיב, וְקַהְשַׁתָּם אֶת שְׁנַת הַחַמְשִׁים שָׁנָה וְקַרְאָתָם דָּרוֹר בָּאָרֶץ. מִהְכָּא נַפְקָא חִירָן לְכָלָא, וּבְגַיְן דַּנַּפְקָא מַגִּיה חִירָן, אֲוֹרִיִּתָּא דַּנַּפְקָת מַגִּיה אָקָרִי חִירָן. וְעַל דָּא בְּתִיב, (שְׁמוֹת לְבָ) חֲרוֹת עַל הַלְּחָת, אֶל תְּקָרִי חֲרוֹת, אַלְאָ חֲרוֹת, וְדָא אֲוֹרִיִּתָּא דָאָתָקָרִי חֲרוֹת דָּהָא מָה דָאָפִיךְ יוֹמָא דָא עַלְּאָה, אָקָרִי חִירָן, וְאֵיתָן חִירָן דְכָלָא. וְהָאֵי יוֹמָא אֵיתָן חִירָן עַלְּאָה, בְּגַיְן דָאֵיתָן חִירָן תְּתָאָה, וְחִירָן עַלְּאָה. הַיָּא עַלְּאָה, הַיָּא תְּתָאָה. חִירָן עַלְּאָה. חִירָן תְּתָאָה שְׁמַטָּה וַיּוּבְּל כְּחַדָּא אַיְנוֹן.

תְּרִין נְהַמִּי אָכְלוּ יִשְׂרָאֵל, חד, פְּדָנַפְקָו מִמְּצָרִים, אָכְלוּ מִצָּה, לְחַם עֲוֹנִי. וְחַד בְּמִדְבָּרָא, לְחַם מִן הַשְׁמִים. (חד בְּפֶסֶח וְחַד בְּשִׁבְועֹת) דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת ט) הַגְּנִי מִמְּטִיר לְכָם לְחַם מִן הַשְׁמִים וְעַל דָּא קְרַבְנָא דִיּוֹמָא דָא נְהַמָּא אֵיתָה. וְעַל נְהַמָּא, אֲתָקָרִיבָו כָּל שְׁאָר קְרַבְנִין. הַגְּנִמָּא אֵיתָה עַקְרָר, דְּכַתִּיב, (וַיָּקָרָא בָג) וְהַקְּרַבְתָּם עַל הַלְּחָם שְׁבָעַת כְּבָשִׁים וְגוּ, וְכַתִּיב (וַיָּקָרָא בָג) מִמְּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תַּבְיאוּ לְחַם תְּנוּפָה וְגוּ, דָא אֵיתָה נְהַמָּא דָאָחָפִימָו בֵּיה יִשְׂרָאֵל, חַכְמָתָא עַלְּאָה דָאֲרִיִּתָּא, וְעַלְּוֹ בָּאָרְחָה.

השׁתָא אית לן לאסתכלא, בפסח נפקו ישראל ממנה מא
דאתקרי חמץ, כתיב, (שמות י) ולא יראה לך
חמצז, וככתוב (שמות יב) כי כל אוכל מהמצת (דף קפ"ג ע"ב) מא' טעם. בגין יקרה בהונא נהמא דאתקרי מצה. השׁתָא דזכו ישראל לנמה עלה יתר לא יאות הוה לאתבטלא חמץ, ולא אתחזיא פל. ואמאי קרבנא דא, חמץ הוה, כתיב סלת תהיינה חמץ תאפיקנה. ותו, דהשׁתָא ביומא דא אטבטל יציר הרע, ואורייתא דאתקרי חירו אשתקחת.

אלא, למלכָא דהוה ליה בר יחידאי, וחלש. יומא חד הוה תאיב למיכל, אמרו יכול בריה דמלכָא (ס"א מיכלא דאסותא דא) אסותא דא, ועד דייכול ליה, לא ישתקבח מיכלא ומזונא אחרא בביתה. עבדו הבי. פיון דאכל ההוּא אסותא, אמר מפאן ולהלאה יכול כל מה דאייה תאיב, ולא יכול לבזקא ליה.

כח כד נפקו ישראל ממצרים, לא הוּי ידע עקרא ורزا דמיה מגוֹתא, אמר קודשא בריך הוא, יטעמן ישראל אסותא, ועד דייכلون אסותא דא, לא אתחזוי להוּן מיכלא אחרא. פיון דאכלו מצה, דאייה אסותא למיעל ולמנדע ברזא דמיה מגוֹתא. אמר קודשא בריך הוּא, מפאן ולהלאה אתחזוי לוּן חמץ, ווייכلون ליה, דהא

לא יוכל לבזקآلazon. וכל שפנ דביומא דשבועות, איזדמן בנהמא עלאה, דאייהו אסotta באכלא.

ועל דא מקרבין חמץ, לאתוקדא על מדבחא. ומקרבין תריין נחמין אחרניין פחדא. וחמצז, אתוקדא בנורא דמדבחא ולא יוכל לשילטהה, ולבזקآلazon לישראאל. ובגיני פה, ישראל קדישין אתשבקו ביה קיודשא בריך הויא, באסotta דאוריתא ביומא דא. ואלמי הוו בטריי ישראל תריין סטרין דגהמי אלין, לא הו עיילין בדיןא לעלמיין.

ביומא דראש השנה, דאייהו יומא דיןא, (בכל יומא) דלאו אייהו, אלא לאיבונן דלא נטלו מיכלא דאסotta, וששבקו לאסotta דאוריתא, בגין מיכלא אחרא דאייהו חמץ. דהא ביומא דא דראש השנה, ההוא חמץ סלקא, ומקטרגא עלייה דבר נש, ואלשיין עלייה, ואייהו קיימא ביומא דא מקטרגא על עולם. וקיודשא בריך הוא יתיב בדיןא על כלא ודאיין עלמא.

ובגיני פה כド יהב קיודשא בריך הוא אוריתא לישראאל, אטעים להו מההיא בנהמא עלאה, דההוא אחר, ומגו ההוא נהמא בנהמא, הו ידען ומסתקlein ברזוי דאוריתא, למתך בארכ מישר, זהא איקמויה מלחה אינון חבריא ברזין (ס"א אלין דקאמרא) אלין כדקאמרא.

רַבֵּי שְׁמֻעוֹן וּרַבֵּי אֶלְעֹזֶר בְּרִיהֶה, הוּא אֶזְלִי בְּאֶרְחָא, וְהִוא
אֶזְלִין עַמְהוֹן, **רַבֵּי אֶבָּא וּרַבֵּי יוֹסֵי,** עד דְהַוּ אֶזְלִי
אֶעֱרָעֶוּ בְּחַד סְבָא, וְהִוָּה אֲחֵיד בִּינְדִּיה חַד יְבוֹקָא, זְקָפָ
עַינּוֹי **רַבֵּי שְׁמֻעוֹן וְחַמָּא לֵיה,** אָמַר לֵיה לְרַבֵּי אֶבָּא וְדָאי
מְלִין חַדְתֵּין אִית גַּבְּנָה בְּהָאִי סְבָא.

כֵּד מְטוֹ לְגַבְּיהָ, אָמַר **רַבֵּי שְׁמֻעוֹן,** בְּמַטּוֹל דְּקוֹפְטָרָה
בְּגַבְּךָ קָא אַתִּית, מָאוֹן אַנְתָּה. אָמַר לֵיה, יְוַדָּאי אֲנָא.
אָמַר, **מְלִין חַדְתֵּין וְדָאי יוֹמָא דָא לְגַבְּךָ,** אָמַר לֵיה לְאָן
הִוָּא אֶרְעָךְ. אָמַר לֵיה, דִּיוֹרֵי הָוָה בְּאַינְנוּ פְּרִישֵׁי מְדִבָּרָא,
דְּחוּינָא, מְשַׁתְּדָל בְּאָוְרִיִּתָּא, וְהַשְׁתָּא אַתִּינָא לְיִשּׁוּבָא,
לְמִיתָּב בְּצָלָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, בְּאַלְיָן יוֹמִי דִּירְחָא
שְׁבִיעָה דָא.

חַדִּי **רַבֵּי שְׁמֻעוֹן,** אָמַר, נִתְיב, דּוֹדָאי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא
שְׁדָרָךְ לְגַבְּן. אָמַר לֵיה, חַיִּיךְ דְּגַשְׁמָע מֶלֶה מְפֻומָּה,
מְאַינְנוּ **מְלִין חַדְתֵּין עַתִּיקָא,** דְּגַטְעָתוֹן תִּמְנוֹ בְּמְדִבָּרָא,
מְהָאִי יִרְחָא **שְׁבִיעָה.** וְאַמְאִי אַתְפְּרִשְׁתֵּון הַשְׁתָּא
מְמִדְבָּרָא, לְמִיתָּי לְיִשּׁוּבָא. אָמַר לֵיה הַהְוָא סְבָא,
בְּשַׁאֲלָתָא דָא, יְדַעַנָּא דְּחַכְמָתָא גַּבְּהָ, וּמִילָּךְ מְטוֹ
לְרַקִּיעִי דְּחַכְמָתָא. (ס"א נטו לתקיעו דחכמתא)

פָּתָח הַהְוָא סְבָא וְאָמַר, (דברים א) וּבְמִדְבָּר אֲשֶׁר רָאִית אֲשֶׁר
בְּשָׂאָךְ יְיָ אֶלְהָיךְ כִּאֲשֶׁר יְשָׁא אִישׁ אֶת בְּנוֹ וְגו'.

הָאֵי קָרָא הַכִּי מְבֻעִי לֵיהֶ, וּבָמְדָבָר אֲשֶׁר בְּשָׂאָה, מַהוּ רְאִית. אֶלָּא קֹדֶשׁ אֱבָרִיךְ הַוָּא דָבָר לוֹן לִישְׁרָאֵל בָּמְדָבָר, מְדָבָר תְּקִיפָּא, כִּמָּה דְכַתִּיב, (דברים ח) נָחֵש שְׁרֵף וּעְקָרָב וְגוֹ. וּמְדָבָר דָאִיהוּ תְּקִיפָּה מִשְׁאָר מְדָבָרִין בְּעַלְמָא. מַאי טַעַמָּא.

בְּגִין דַהֲוָא שַׁעַתָּא דְנַפְקוּ (דף קפ"ד ע"א) יִשְׁרָאֵל מִמְצָרִים וְאַשְׁתָּלִימָו לְשַׁתִּין רַבְּבוֹן, אַתְּתָקָה מִלְכֹותָא קָדִישָׁא, וְאַסְתָּלָק עַל כָּלָא, וִסְיָהָרָא אַתְּגָהִירָת וְכָדִין אַתְּפָפִיא מִלְכָיו חַיְיבָא סְטָרָא אַחֲרָא. וְאַפִּיק לוֹן קֹדֶשׁ אֱבָרִיךְ הַוָּא לְמִיחָד בָּמְדָבָר תְּקִיפָּא. דָאִיהוּ אַתָּר וּשְׁלַטָּנוּ דְסָמָא"ל חַיְיבָא, דָאִיהוּ דִילִיה מִמְשָׁ, בְּגִין לְתִבְרָא תּוֹקְפִּיהָ וְחִילִיהָ, וּלְכַתָּתָא רִישִׁיהָ, (ס"א וְלְאַחֲתָא לִיהֶ) וְלְאַכְפִּיא לִיהֶ, דָלָא יְשַׁלוֹט. וְאַלְמָלָא דְחַאַבּוּ יִשְׁרָאֵל, בְּעָא קֹדֶשׁ אֱבָרִיךְ הַוָּא לְאַעֲבָרָא לִיהֶ מְעַלְמָא, וְעַל דָא אַעֲבָר לוֹן בְּאַחֲסָנִיתָה וְעַדְבִּיהָ וְחוֹלְקִיהָ מִמְשָׁ.

כִּיוֹן דְחַאַבּוּ בְכָמָה זָמַבִּין, בְשִׁיךְ לוֹן חָרִיא, וְכָדִין אַתְּקִים (בראשית ג) הַוָּא יְשֻׁופֵךְ רָאשָׁ וְגוֹ. יִשְׁרָאֵל מִחוּן רִישִׁיהָ בְקָדְמִיתָא, וְלֹא יְדַעַּי לְאַסְתָּמָרָא מִיְּבִיהָ, וְלֹבֶתֶר אִיהוּ מְחָא בְּבָתְרִיתָא, וְנִפְלָוּ בְלָהָו בָּמְדָבָר, וְאַתְּקִים וְאַתָּה תְּשֻׁופֵנוּ עַקְבָּ. וְאַרְבָּעַיִן שְׁנַיִן לְקוּ מִנִּיהָ, לְקַבֵּל מְ 'מִלְקֹות דְבִי דִינָא.

ועל דא כתיב אשר ראית, בעינייהו הויל חמאן לההוא מארי דמדברא, איזיל כפית קמייהו, ונטלי אחסנתייה ועדייה. מפלן. מדכתיב (שמות טו) או נב halo אלופי אדום, ואlein איןון (דברים ח) נחש שרף ועקרב. ואנן אוף הבי אתפרשנא מישובא למדבר תאפקא, ולעינא תמן באורייתא, בגין לאכפיא לההוא סטרא.

ותו דלא מתישון ملي דאורייתא, אלא תמן. דלית נהרא אלא ההוא דגנפיק מגו חשוכא, דכד אתכפיא סטרא דא, אסתלק קידשא בריך הויא לעילא, ואתייך ביקריה. ולית פולחנא דקידשא בריך הויא, אלא מגו חשוכא, ולית טובא אלא מגו בישא. ובכד עאל בר נש באורה בישא, ושביק לייה, כדיין אסתלק קידשא בריך הויא ביקריה, ועל דא שלימו דכלא טוב ורע כחדא, ולאסתלקא לבר בטוב, ולית טוב אלא ההוא דגנפיק מגו בישא. ובhai טוב, אסתלק יקרים, ודא איהו פולחנא שלים.

ואנן, עד השטא יתיבנאה תמן, כל יומי שטא, בגין לאכפיא במדבר לאהו סטרא. השטא דמطا זמנה דפולחנא קדיישא, דסטרא דקידושא, אהדרנא לישובא דתמן איהו פולחנא דיליה. ותו, דהשתא בראש השנה מטה זמנה דההוא חוויא, למתבע דינא מקמי

קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, וְתִמְןָ אֵלָיו שְׁלִיט. וּבְגִין כֵּה נִפְקַנְא
מִתְמַן וְאַתִּיבָּא לִישֻׁבָּא.

פָּתָח הַהוּא סָבָא וְאָמֵר, (תהלים פא) תִּקְעֹו בְּחִדְשׁ שׂוֹפֵר
בְּפֶסֶה לִיּוֹם חֲגֹנָה, הַשְׁתָּא אֵלָיו זָמָנָא, לְאַתְּעַרָּא
דִּינָא עַלְּאָה תִּקְיָפָא, וּכְדֵי אֵלָיו אַתְּעַרָּא אַחֲרָא
אַתְּתַקְפָּה בְּהַדִּיה, וּכְיַוְן דֵּאֵלָיו אַתְּתַקְפָּה, סְלִיק וְחַפְּיאָ
לְסִיחָרָא, דְּלֹא נְהִיר בְּהָרָא, וְאַתְּמַלְּיאָ מִסְטָרָא דְּדִינָא.
כְּדִין כָּל עַלְמָא אֵלָיו בְּדִינָא, עַלְאַין וְתַתְאַין, וְכַרְזָזָא
כְּרִיז בְּכָלָהוּ רַקְיעִין, אַתְּקִינוּ בּוֹרְסִיא דְּדִינָא, לְמִארִיה
דְּכָלָא, דֵּאֵלָיו בְּעֵי לְמִידָּן.

וְרֹזָא הַכָּא, וְאַתְּנִהֵיר לֹן בְּמִדְבָּרָא, אַמְּאי אַתְּעַרָּא דִינָא
עַלְאָה בְּיוֹמָא דָא. אַלְא כָּל רְזִין וּכָל קְדוּשִׁין
יַקְרִין, כְּלֹהוּ תְּלִיּוֹן בְּשִׁבְיעָה. וְהַהוּא שְׁבִיעָה עַלְאָה,
עַלְמָא עַלְאָה, דְּאַקְרִי עַלְמָא דָאַתִּי. מִפְּיה גַּהְרִין כָּל
בְּנִצְבִּין, וּכָל קְדוּשִׁין, וּכָל בְּרַפָּאן. וּכְדֵי מְטִי זָמָנָא,
לְחִדְתּוֹתִי בְּרַפָּאן וּקְדוּשִׁין לְאַנְהָרָא, בְּעָא לְאַשְׁגַּחָא בְּכָל
תִּקְנָנָא דְּעַלְמִין כְּלֹהוּ, וּכָל אִינְבוֹן תִּקְנוֹנִים לְאַתְּקִיּוֹמָא
כְּלֹהוּן, סְלִיקִין מְגֹוּתְתָאִי, אֵי אִינְבוֹן כְּשָׁרָאן. וְאֵי לֹא
כְּשָׁרָאן, כְּדִין קִיּוֹמָא (ס"א מְלָה) דְּלֹא נְהִיר, עד דְּאַתְּפִרְשָׁן
חַיְבִין מְגֹוּזָאִין, כְּדִין אַתְּעַרָּא דִינָא.

וּמְהַהְוָא דִינָא, אַתְּתַקְפָּה סִטְרָא אַחֲרָא, וְאַשְׁתַּבְחָ

מקטרגא, בגין דיבנתנו ליה איפון, חייביא. בגין דעליה כתיב, (איוב כה) ולכל תכילת הוא חוקר. וחפייא לסייערא, אמא (ד"א לא מסרא לו ניקא דמקטרגא). בגין דלית פיאנובתיה דקודשא בריך הוא, לאובדא לעובדי יdoi. וההוא סטרא אחרא, כיימא קליפא תקיפה, דלא יכול לאטברא, בר בההוא עיטה דקודשא בריך הוא יהיב לישראאל, דכתיב תקווע בחדר שופר בפסה ליום חגנו. בגין לתרא ההוא פסה דאתחפייא סיחרא, ולא נהיר.

וכד מתערן ישראאל לחתא בשופר, ההוא קלא דנפיק משופר, בטש באוירא, ובקע רקיעין, עד דסליקא לגביה ההוא טנרא תקיפה, (נ"א סטרא אחרא) דחפי לסייערא, אשכח, ואשכח אתערותא דרחמי, כדיין ההוא (דף קפ"ד ע"ב) דסליק וקיימא לעילא, אתערבב. כדיין ההוא קלא קיימא, ואעבר ההוא דיבנא, וכיון דلاتטא אתערו רחמי, הבי נמי לעילא, אתער שופרא אחרא עלאה, ואפיק קלא דאייהו רחמי, ואתערעו קלא בקהלא, רחמי ברחמי, ובאתערותא דلاتטא, אתער הבי נמי לעילא.

ואי תימא, היך יכול קלא דلاتטא, או אתערותא דلاتטא לאתערא, הבי נמי. תא חזוי, עלמא תתאה, קיימא לקהלא תדייר, והוא אקרוי אבן טבא.

ועלמא עלאה לא יהיב ליה, אלא כגונא דאייה קיימא.
אי אייה קיימא בנהירו דאנפין מחתא, כדין הבי בחרין
לייה מלעילא. ואי אייה קיימא בעציבו, יהבין ליה דינא
בקבליה.

כגונא דא, (תהלים ק) עבדו את יי' בשמחה. חドוה דבר
בש, משיך לגביה חドוה אחרא עלאה. הבי נמי
האי עלמא פתתאה, כגונא דאייה אעתרת, הבי
אמשיך מלעילא. בגין כד מקדמי ישראל, ואתער
בשורף קלא דאייהו (זו דרכמי) כליל באשא ומיא ורוחא,
ואתעbid חד, וסלקא לעילא, ובטש בהאי אבן טבא,
ואצבע באינון גוונין דהאי קלא, וכדין כמה
דאתחזיאת, הבי משיך מלעילא.

וכיוון דאתקנת בהאי קלא. רחמי נפקי מלעילא, ושרין
עליה, ואתכלילא ברחמי, מחתא ומלוילא. וכדין
אתערב סטרא אחרא. (אסטבל ותמי בנהירו דאנפין) ואתחלש
תקפה, ולא יכול לקטרגא. והאי אבן טבא, קיימא
בנהIRO דאנפין, מכל סטרין, בנהIRO דלתתא, ובנהIRO
דלעילא.

אי מתי קיימא בנהIRO דלוילא, הו אומר ביום
דכפורי. וביום דכפורי אתבהיר ההוא אבן
טבא, בנהIRO דלוילא, מגו בנהIRO דעלמא דאתי, (ואתערב

ההוא דלטוֹרָא) ובכ"ז מתקניין ישראַל לְתַתָּא חד שער,
ומשֶׁהָרִין להאי מדברא תקיפה, דאייה שלטא עליה.
וההוא סטרא אחרא, אייה נקודה אַמְצָעִיתָא דחריבו
העלמא, בגין דכל חרייבו ושממוֹן (ס"א מביה, הוֹא
מההוא סטרא אחרא דשליט) מביה, ההיא סטרא אחרא שליט
עליה. ובקודה אַמְצָעִיתָא דכל ישבא, סטרא דקדושה
אייה, ועל דא, קיימא ירושלם באַמְצָעִיתָא דכל ישבא
העלמא.

בתריין נקודין את פרשת מלכו שמיא, סטרא דקדושא,
חד דילה, וחד העלמא דאתה, נקודה עלאה
טמירה, ועל דא קיימא בתריין נקודין: נקודה דילה
קיימא תחותה, ירושלם, אַמְצָעִיתָא דכל ישבא. נקודא
דנטלא מאימה עלאה טמירה, (ר"ט ע"ב, רפ"א ע"ב) אייה גן
עדן דארעא, דקיימא באַמְצָעִיתָא דכל העלמא, לכל
סטרין, דחריבו וישבא, וכל סטרין העלמא.

ועל דא, באַמְצָעִיתָא (קל"ב ע"ב) דגן עדן, קיימא בקודה
חדא עלאה טמירה וגביזא, דלא ידייע. וחד
עמדוֹא, בעין מתחא לעילא, גו ההיא בקודה, ומתרמן
גביעי מיא, דאתפרישו לאربع סטרי העלמא. אשתקחו
תלת נקודין העלמא, דקיימאן דא על דא, פגונא
דתלת נקודין דאורינָא.

תֵא חִזְיָה, הַהוּא שָׁעֵיר דְמִשְׁדָרִין יִשְׂרָאֵל לְעֹזָזֶל, לְהַהְוָא
מְדָבָרָא, בְגִין לְמַיְהָב חֹלְקָא לְהַהְוָא סְטָרָא אַחֲרָא,
לְאַתְעַסְקָא בְהַדִּיה. וְאֵי תִימָא, תְרִין שְׁעִירִין אַמְאי הַכָּא,
חַד לִיְיָ וְחַד לְהַהְוָא סְטָרָא אַחֲרָא. תִינְחָה הַהְוָא שְׁעִיר
דְסְטָרָא אַחֲרָא. לִיְיָ אַמְאי.

אַלֵּא לְמַלְפָא דְהַוָּה אַרְגִּיזׁ עַל בְּרִיה, קָרָא לְסְנִטִירָא,
הַהְוָא דְעַבְדָד דִינָא בְבִנֵּי נְשָׂא תְדִיר, בְגִין דִיּוֹדָמָן
לְמַעֲבָד דִינָא בְבִרִיה. הַהְוָא סְנִטִירָא חַדִּי, וְעַל בְּבִי
מַלְכָא לְמִיכָל תָמָן, כִיּוֹן דְאַשְׁגָח בֵיהֶ בְרִיה, אָמָר, וְדָאִ
לֹא עַל סְנִטִירָא דָא בְבִי אָבָא, אַלֵּא בְגִין דְאַרְגִּיזׁ
מַלְכָא עַלִי. מָה עַבְדָ, אֹזֶל וְאַתְפִיִּים בְהַדִּיה. כִיּוֹן
דְאַתְפִיִּים בְהַדִּיה, פְקִיד מַלְכָא לְמַעֲבָד סְעוֹדָתָא עַלְאהָ
לִיהֶ וּלְבִרִיה, וּפְקִיד דָלָא יַדַע בֵיהֶ הַהְוָא סְנִטִירָא.

לְבָתֵר עַל הַהְוָא סְנִטִירָא. אָמָר מַלְפָא הַשְׁתָא אֵי יַגְעַ
דָא, מִסְעוֹדָתָא עַלְאהָ (דף קפ"ה ע"א) דְאַתְקִינִית לִי
וּלְבִרִי, יַתְעַרְבֵב פְתֻורָא. מָה עַבְדָ. קָרָא לְמַמְנָא עַל
סְעוֹדָתָא, אָמָר לִיהֶ, אַתְקִין מְדִי, וְתַשְׁוֵי קְמָאִי, וְתַשְׁוֵי
קְמִיהֶ דְהַהְוָא סְנִטִירָא, בְגִין דִיְחַשֵּיב דְסָעִיד קְמָאִי
מְדִילִי, וְלֹא יַגְעַ בְהַהְיָא סְעוֹדָתָא יַקְרָא דְחַדּוֹה דִילִי
וּדְבִרִי, וַיַּטֹּול הַהְוָא חֹלְקָא וַיַּזְיל לִיהֶ, וַיַּתְפֵרֵשׁ מַחְדֹה
דְסְעוֹדָתָא דִילָן. וְאֵי לֹאו דְמַלְכָא עַבְדָ הַכָּי, לֹא יַתְפֵרֵשׁ
הַהְוָא סְנִטִירָא מַבִּי מַלְכָא.

כֵּה אָמַר קֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא לִיְשָׂרָאֵל, אָזְמִינֵנוּ תְּרֵין
שְׁעִירִין, חַד לִי וְחַד לְהַהְוָא דְלֻטוֹרָא, בְּגִין דִּיחָשֵׁב
דִּמְסֻעָּוְדָתָא דִּילִי קָאָבִיל, וְלֹא יִנְדַּע בְּסֻעְוָדָתָא דְחַדּוֹה
אַחֲרָא דִּילָן, וַיְסַב הַהְוָא חַוְּלָקָא, וַיַּוְיַל לְאַרְחִיה, וַיַּתְפֵּרֶשׁ
מִבֵּיתִי. כִּיּוֹן דָּאָמָא עַלְּאָה, עַלְּמָא דָאָתִי, אֲתִי לְמִשְׁרֵי (ק'
ע"ב) גֹּו הַיְכָלָא דְעַלְּמָא תְּתָאָה, לְאַשְׁפֵחָא בְּהִירוֹ (נ"א לאשְׁגַחָא
עַלְּה בְּנֵהִירוֹ) דְאַנְפֵין, דִּין הַהְוָא דְלֹא יִשְׁתַּבְחֵה הַהְוָא דְלֻטוֹרָא,
וְלֹא מָאֵרִי דְדִינֵין לְקָמִיה, כִּד אָפִיק כָּל בְּרָכָאָן, וְאַנְהִיר
לְכָלָא. וְכָל הַהְוָא חִירוֹ יִשְׁתַּבְחֵה, וַיִּשְׂרָאֵל נִטְלֵי מַאֲיָנוֹן
ברָכָאָן.

דְּהָא כִּד עַלְּמָא דָאָתִי, עַלְּהַיְכָלָא דְעַלְּמָא תְּתָאָה,
וְאַשְׁפֵחָה דִּיחָדִי עַלְּמָא תְּתָאָה עַם בְּנוֹי בְּהַהְיָה
סְעִידָתָא עַלְּאָה, כִּדְיַין אֵיתָו בְּרִיךְ פָּתֹרָא, וְעַלְמַיִן בְּלָהָו
מִתְבָּרְכִּין, וְכָל חִידּוֹ וְכָל בְּהִירוֹ דְאַנְפֵין אַשְׁתַּכְחוּ תִּמְןָן.
הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב, (ויקרא טז) לְפָנֵי ייְהוָה תִּתְהַרְךָ. (ק' ע"ב)

כְּתִיב (ויקרא טז) וּבְנָתָן אַהֲרֹן עַל שְׁנֵי הַשְׁעִירִים גּוֹרְלוֹת גּוֹרֵל
אֶחָד לִיְיָ וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעֹזָזָל. דָא אֵיתָו הַהְוָא
חַדּוֹה דַהְוָא דְלֻטוֹרָא, בְּגִין דָקֹדֶשׁ בְּרִיךְ הַוָּא יִטְיַל
עַמִּיה גּוֹרֵל, וּזְמִינָה לִיה, וְלֹא יִדְעַ דְבָנָור דְלִיק אַטְיַל עַל
רִישִׁיה, וְעַל עַמָּא דִילִיה, בְּמַה דָאָת אָמַר (משלי ס) בַּי
גְּחַלִּים אַתָּה חֹותָה עַל רָאשָׁו.

וְסִמְגֵן, (אסתרה) אף לא הביאה אסטרה המלכה עם המלך אל המשטה אשר עשתה כי אם אותה. ובתיב, ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב. בהhoa חילק אדנטיל, ואזיל ליה. ולבדר כدر את מלכא עלאה, לב מטרוגניתא, מטרוגניתא תבעת עלאה, ועל בנאה, ועל עמא מן מלכא.

ואפיגלו בזמנא דיישראל בגלוותא, וצלו צלותין בכל יומא, איה סלקת ביומא דא, לקמי מלכא עלאה, ותבעת על בנאה. וכדיון אתגזרו, כל אינון נוקמין, דזמין קודשא בריך הוא למעבד עם אדום, ואתגזר היה זמין דלטורה דא לאתעbara מעלה מא, כמה דאת אמר (ישעה כה) בלע המות לנזהה.

וְסִמְגֵן, בזמנא דגלוותא (אסתר ז) כי נמפרנו אבי וגוו'. כי אין הצר שוה בנזוק המלך. מי בנזוק המלך. כמה דאת אמר, (יזושע ז) והכrichtו את שמננו מן הארץ ומה תעשה לשמה הגדל. זהא שמא עלאה, לא אתקאים בקיומיה, ודא איהו בנזוק המלך.

וכדיון מהן נבעת מלפני המלך והמלכה פדין, בהירו דאנפין, וכל חידו אשתח, וישראל נפקאי לחירוי, בהhoa יומא. פדין מהhoa יומא ולhalbאה, חירוי וחודה באתגלייא, לשלאה עלייהו, פדין בעי למחדי